

www.ketab.ir

عکس گرفتن، عکس ساختن

- سرشناسه: اعتمادی، بهنام، ۱۳۶۷ -
- عنوان و نام پدیدآور: عکس گرفتن، عکس ساختن (درآمدی بر ساخت عکس) / بهنام اعتمادی.
- مشخصات نشر: کاشان: شاموسا، ۱۳۹۶.
- مشخصات ظاهری: ۱۳۴ ص.: مصور (بخش رنگی)
- شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۶۴۳-۰۴-۳
- وضعیت فهرست‌نویسی: فیا
- یادداشت: کتابنامه: ص. ۴۴.
- عنوان دیگر: درآمدی بر ساخت عکس.
- موضوع: عکاسی
- Photography موضوع:
- رده‌بندی کنگره: TR ۱۴۶/۳/الف ۶۸۱۳۵۶
- رده‌بندی دیویی: ۷۷۰
- شماره کتابشناسی ملی: ۴۶۷۵۲۳۴

4595

۱۰۰

۱

۱۴۶

۱

بندی

عکس گرفتن، عکس ساختن

(درآمدی بر ساخت عکس)

بهنام اعتمادی

مقدمه: علی قلمسیاه

نشر شاموسا

عکس گرفتن، عکس ساختن

بهنام اعتمادی

چاپ اول: ۱۳۹۶

ویراستار: منیر عسگر نژاد

صفحه آرایی و آماده سازی: گروه هنری فیروزه

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ۱۵۰۰۰ تومان

تمام حقوق این اثر محفوظ است و هر گونه بهره گیری از آن،

با اجازه ی کتبی از ناشر امکان پذیر خواهد بود.

نشر شاسوسا: کاشان - میدان امام حسین (ع) - مجتمع الماس شهر - واحد ۱۰۲

صندوق پستی: ۳۱۳۵ - ۸۷۱۳۵ تلفکس: ۵۵۳۱۹۷۷۰ - ۰۳۱ همراه: ۰۹۳۶۵۱۱۱۳۶۵

پایگاه اینترنتی: www.shasosapub.com پست الکترونیکی: shasosapub@yahoo.com

استاد علی قلمسیاه، استاد محسن خیرخواه؛
همیشه سپاسگزاران هستیم.

فهرست:

- یادداشت مؤلف ۹
- مقدمه ۱۱
- تحولات عکاسی ۱۵
- تبارشناسی ساخت عکس ۲۱
- مدرنیسم ۲۳
- تاثیر هنرهای پیشرو در ساخت عکس ۲۵
- دادا اسیسم ۲۶
- عکس ساختن بعد از جنگ دوم جهانی ۳۳
- عکس گرفتن ۳۹
- عکس ساختن ۴۷
- خلاقیت در ساخت عکس ۶۵
- گونه‌های مختلف عکاسی معاصر در ساخت عکس ۷۵
- هنر معاصر ۷۵
- پست مدرنیسم ۸۳
- فتو آرت ۹۰
- آشنایی با گونه‌های عکاسی معاصر ۹۵
- هنر مفهومی ۹۵
- عکاسی چیدمان ۹۶
- عکاسی کارگردانی شده ۹۶
- عکاسی فاین آرت ۱۰۱

۱۰۶	■ از آن خودسازی
۱۰۹	■ عکاسی دیجیتال
۱۱۳	■ عکاسی نئوگوتیک
۱۱۷	■ نتیجه گیری
۱۱۹	■ مآخذ
۱۲۳	■ تصاویر

یادداشت مؤلف

هنر عکاسی هم اکنون کجا پرسه می‌زند؟ چه می‌خواهد؟ و ما را از کنار این پرتگاه کجا می‌برد؟ گمانم به همان غاری که تصاویرش می‌نویسند! به عقب بازگردیم و زمانی که تصاویر می‌نوشتند. مربع = زمین؛ دایره = زمان و... ترکیب این تصاویر متن می‌شد، متنی که بعد از آغاز و میانه در نهایت نتیجه‌ای را باز می‌گفت! برای ثبت آن ساعت‌ها زمان لازم بود، حتی شاید بیشتر از عمل نویسی که نپس هشت ساعت زمان صرفش کرد. در واقع همین نوع از خط است که آن زمان صرف‌اندیشه و تصورات انسان‌ها بوده است به قول ویلم فلوئر "تاکنون متن شکل رمزگونه تصاویر بود ولی اکنون تصویر را می‌توان شکل رمزگونه متن پنداشت". فراموش نکنیم همیشه عکس‌های دارای رمزگان، یک معنی ضمنی را یدک می‌کشند که این رمزگان با توجه به فرهنگ مربوطه آن درک و خوانش می‌شوند.

عکس ساختن (Making Photo) بحث این جستار است. شاید پیشینه این نوع از عکاسی به بدو تولدش برسد، زمانی که دانش آگاهانه در قرن نوزدهم از میزی که روی آن وسایلی چیده شده بود عکس گرفت! اما شروع و رواج جدی این نوع از عکاسی به دهه هفتاد میلادی می‌رسد زمانی که عکاسان دریافته‌اند دیگر ثبت یک لحظه و منتظر لحظه‌ای که "هنری کارتیبه برسوند" آن را لحظه قطعی می‌نامید مهم نیست، بلکه مهم، ثبت ایده به وسیله ساختن آن است. این روش به صورت جدی و با رویکردی جدا از قبل پا به میدان گذاشت:

۱- این همان مبحث متافیزیکی در فلسفه آلمان قرن نوزده است که بر اساس آرمانگرایی‌های رایج، ایده را شالوده تمامی واقعیت‌ها می‌پنداشت و آغازگر آن نیز هگل بود که اعتقاد داشت ایده محتوای واقعی هنر است و فرم، حاصل شکل‌گیری آن.

میدانی که بازترین اذهان هم نمی‌توانند گسترهٔ آن را به بحث بکشند. عکس‌هایی ساخته شد که نیاز به خوانشی فراتر از دیدن دارند، نیاز داشت تا مانند هیروگلیف تک تک المان‌ها و اشکال تصویریش که به نوعی متن بودند رمزگشایی شوند تا خوانش صورت بگیرد. اما این خوانش دیگر مطلق نیست، آزادیم تا در مخیلهٔ خود و با افکارمان در کشان کنیم. "هنر برای من"، "هنر برای تو" و "هنر برای همه". و این یعنی نوعی رابطهٔ دوسویه. همان چیزی که شارل بودلر هم بر آن اجماع نظر داشت او می‌گفت: "هنرمند نباید در پی بازسازی طبیعت برآید، بلکه هنرمند باید در مورد زیبایی و مثل آزاد باشد."

تا پیش از این، پژوهشگری با صدای بلند دروازهٔ گوش‌ها را آب و جارو می‌کرد، تا به استقبال هنری برود که می‌گفت: "هنر برای هنر."

می‌خواهیم در این جستار، به این پدیدهٔ نو و انسان‌شناختی (عکاسی) جدید بپردازیم، اما جدیدتر از آن. گونه‌ای از عکاسی است که روز به روز حرفش تازه‌تر می‌شود، "عکس ساختن".

باید گفت عکاسی در لحظهٔ اکنون رو به پیشرفت و کنده شدن از مرزهاست البته اگر دیگر مرزی برایش باقی مانده باشد! به سمت آرمادی که نمی‌شود حتی تصویرش را هم در سر پروراند.

بهنام اعتمادی (آدر)

مقدمه

گفتمان اساسی دربارهٔ هنر و فرهنگ، با عقلانیت معاصر، یافته‌های قابل تأملی دارد، این عقلانیت، یکی از پایه‌های استوار نواندیشی، خود را بر بستر عظیم فرهنگ، با نظریهٔ توسعهٔ پایدار نیروی انسانی بنا نهاده است.

نوآوری (خلاقیت) - آفرینش (تولید) - بازار هنر (اقتصاد هنر)، مدار یا محور اصلی مؤلفه‌های فرهنگ معاصرند. تأکید بر اینکه بازار آفرینش‌های هنر باید در مرکز توسعهٔ کلان اقتصادی قرار گیرد و از حاشیه به مرکز توسعه و سیاست اقتصادی ورود نماید، از جمله دغدغه‌های اصلی اقتصاددان‌ها، کارشناسان امور هنری و عالمان سیاست‌گذاری‌های فرهنگی است! این اندیشه بدون تردید ارزش افزوده‌ای برای توسعهٔ کلان اقتصادی فرهنگ است که فقط از تفکر معاصر دربارهٔ توسعهٔ فرهنگی برمی‌آید! عجب ندانید که با چنین مقدمه‌ای ورود به نگارش پیش‌نوشتار کرده‌ام و به استقبال از کتاب دوست جوان هنرمند و شاعر نیک اندیش و نوپرداز معاصر، بهنام اعتمادی (آذر)، آمده‌ام که به بررسی فشرده‌ای از دوران قریب به دو قرن از پیدایش عکاسی و عکس پرداخته است.

اعتمادی از سیر تحول فرمی و نگاه و مهارت و نوآوری عکاسان عکس‌ها و فشردهٔ نظریه‌هایی را برگزیده است که در حوصلهٔ کم‌حوصلگی و کم‌تابخوان جوان معاصر بگنجد! معرفی عکاسان و تفسیر و تأویل و تجهیزات عکاسی صد دههٔ اول که عکاس در جستجوی راه خویش برآمده است را با کیفیت تاریخی ماجرا نگارش کرده است. در بخش‌های بعدی کتاب، تحولات ذهنی، فکری و ایده‌پردازی و مکتب‌گرایی و سبک‌شناسی و پیدایش ژانرهای پرشمار عکاسی را

برشمرده است. بهنام اعتمادی، دانش‌نامه کارشناسی خود را در رشته ارتباط تصویری گذرانده است.

ارتباط او با ادبیات و گرافیک و عکاسی، تصویری آراسته از فرهیختگی رو به کمال از وی می‌سازد. سروده‌ای از بهنام اعتمادی (آذر) نشانی ارزشمند از ذهنیت تصویرساز اوست:

”هر کجا نسیم، خاک را به رقص، به نوازش، حرف، قصه و به آغوش گرفت آنجا زادگاه من است، هر کجا آسمان آبی و گرمای خاکش مرا عاشق کند، آنجا زادگاه من است، هر کجا ستاره‌ها را بشود عاشق شد، چید، به خانه برد، در آغوش گرفت و بوسید، زادگاه من است...”

آذر، اهل کاشان است. هرچند که فروتنی مانع از تجلی او می‌شود... لیک، با چنین زمینه از شخصیت اخلاقی و خودآموختگی و تحصیلات آکادمیک، پذیرفته می‌شود که داستان عکس و عکاسی را با معیارهای خود برگزیند و از میان جامعه بزرگ و بنام عکاسان و سبک‌های متفاوت و قاب‌های شخصی متعدد، به گزینش آثار عکس و عکاسانی بپردازد که با محورای فکری و تولید ذهنی‌اش هم‌سو شود.

امید است این کتاب در گفتمان اساسی فرهنگی و هنری و در نتیجه، نوآوری، آفرینش و اقتصاد هنر راهگشا باشد.

علی المصباح

شهریور ۱۳۹۶